

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Г.Т., 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.Т. в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Динко М. Динков

при участието на секретаря Марияна В. Димова
като разгледа докладваното от Динко М. Динков Гражданско дело № 20213220100333 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявена е искова молба от Н. М. К. ЕГН ***** от с. К. общ. Г.Т., ул. “ Р. ” №4 срещу „С.С. “ ООД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., район „Л.“, ул. „Х.И.“ №3, законен представител А.Н..

Предявено е искане да се признае за установено по отношение на ответника, в качеството му на правоприемник на „АСО С.“ ЕООД ЕИК ***, че по Споразумение от 16.06.2017г. за разсрочено плащане на неплатени трудови възнаграждения дължи на ищеца сумата от 446, 00 лв., представляваща главница за периода от 30.08.2018г. до 30.05.2019г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело №299/2012г. на ГТРС до окончателното изплащане, както и че ответникът дължи на ищеца парично задължение в размер на сумата от 104, 93 лв., лихва за забава за периода от 30.04.2019г. до 23.08.2021г.

Претендират се сторените разноси в настоящето съдебно производство и в заповедното производство .

В законоустановения едномесечен срок от получаването на съобщението е представен отговор на исковата молба.

Ответникът намира, че предявените искове са допустими, но изцяло неоснователни. Посочва, че исковата сума по споразумението е изплатена на

ищеца Оспорва че ответникът е правопреемник по смисъла на чл.123 от КТ.

Предявени са съединени иски с правно основание чл.422 от ГПК във вр. с чл.128,, т.1 и т.2 от КТ във вр. с чл.270 във вр. с 357,ал.І от КТ и чл.86 от ЗЗД .

От доказателствата по делото се установи следната фактическа обстановка: От приложеното по делото уведомление по чл.62,ал.5 от КТ от 30.06.2017г. до НАП от С.С. “ ООД се установява, че ищецът имал сключен безсрочен трудов договор с ответника към дата 30.06.2017г.

С безсрочен трудов договор от 30.06.2017г. между страните по делото ищецът извършвал трудова дейност „охрана на обекти“, като ответникът се задължил да му заплаща месечно трудово възнаграждение в размер на сумата от 460, 00 лв.

В исковата молба се твърди, че за периода от 1.01.2017г. до 31.03.2017г.ответното дружество не заплатило на ищеца работни заплати в общ нетен размер от 1 196 лв. Поради това между ищеца и „АСО С.“ ЕООД било сключено писмено споразумение от 16.06.2017г. за разсрочено плащане на дължимите суми по 50 лв. месечно, считано от 30.06.2017г. до 30.05.2019г. , с последна месечна вноска от 46 лв.

Видно от приложените от делото два броя трудови книжка на ищеца през периода 6.10.2016г. до 1.07.2017г. същият е бил охранител в „АСО С.“ ЕООД, като на същата дата ищецът е назначен с трудов договор на същата длъжност в „С.С. “ ООД, като е заемал тази длъжност до 14.02.2020г. При сравняването на подписите при заверката на „осигурителен стаж“ и „прослужено време“ е очевидно, че подписите на счетоводители управител са идентични, което води до извода, че ищецът е бил преназначен от едното дружество в другото на същата длъжност и в същия работен обект. Това обстоятелство е индиция, че сегашния ответник е правопреемник на „АСО С.“ ЕООД.

До същия извод е достигнало и вещото лице по назначената по делото експертиза, извършена по документация на НАП и уведомления по чл.62,ал.5 от КТ.

Поради това са неоснователни твърденията на ответника, че не бил правопреемник по смисъла на чл.123 от КТ.

По допълнителната счетоводна експертиза няма данни за заплатена на ищеца претендираната от него главница в размер на сумата от 446,00 лв.

В случая няма приложени доказателства за платено на ищеца претендираното от него трудово възнаграждение за процесния период по процесното споразумение, по което ответникът е правоприемник по задължението за плащане, поради което съдът намира за установено, че претендираната от ищеца искова сума не е заплатена.

На 23.08.2021г. за исковата сума ищецът е провел заповедно производство по реда на чл.410 от ГПК, по което е била образувано ч.гр.дело № 299/21г. по описа на РС Г.Т..

Предвид изложените обстоятелства съдът намира предявените искове по чл.422 от ГПК във вр. с чл..128,, т.1 и т.2 от КТ във вр. с чл.270 във вр. с 357,ал.І от КТ и чл.86 от ЗЗД за основателни и доказани по размер, като следва да бъдат уважени, като са предявени.

С оглед изхода на спора основателно е искането на ищеца за присъждане на сторените разноси в настоящото исково производство и в заповедното производство в общ размер на сумата от 950 лв., съгласно приложения по делото списък по чл.80 от ГПК.

Като съобрази всичко изложено, съдът :

РЕШИ:

Признава за установено по отношение на ответника „С.С. “ ООД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., район „Л.“, ул. „Х.И.“ №3, законен представител А.Н., в качеството му на правоприемник на „АСО С.“ ЕООД ЕИК ***, че по Споразумение от 16.06.2017г. за разсрочено плащане на неплатени трудови възнаграждения дължи на ищеца Н. М. К. ЕГН ***** от с. К. общ. Г.Т., ул. “ Р. ” №4 сумата от 446, 00 лв., представляваща главница за периода от 30.08.2018г. до 30.05.2019г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело №299/2012г. на ГТРС -23.08.2021г. до окончателното изплащане, както и че ответникът дължи на ищеца парично задължение в

размер на сумата от 104, 93 лв., лихва за забава за периода от 30.04.2019г. до 23.08.2021г., поради което осъжда ответника да заплати на ищеца посочените парични суми.

Осъжда „С.С. “ ООД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., район „Л.“, ул. „Х.И.“ №3, законен представител А.Н. да заплати на Н. М. К. ЕГН ***** от с. К. общ. Г.Т., ул. “ Р. ” №4 сумата в общ размер от 950. 00 лв., сторени съдебно-деловодни разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Д. в двуседмичен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Г.Т.: _____